



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry, v **právní věci žalobce: F.M., nar. „X“, bytem „X“, právně zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Žalobce podal podle § 79 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Krajského úřadu Pardubického kraje ve věci vydání rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko ze dne 6.11.2015, č.j. HL-22206/2015/ODP, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Žalobce tvrdí, že proti uvedenému rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko podal dne 30.11.2015 prostou e-mailovou zprávou odvolání a následně toto podání v souladu s ust. § 37 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) dne 7.12.2015 potvrdil e-mailem podaným prostřednictvím jeho zmocněnce M.J., přičemž e-mail byl opatřen důvěryhodným elektronickým podpisem.

Žalobce tvrdí, že vzhledem k tomu, že poslední den lhůty pro potvrzení prostého elektronického podání, tj. 5. den lhůty, připadl na sobotu dne 5.12.2015, potvrdil podání

odvolání včas, neboť tak učinil následující pracovní den, tj. v pondělí 7.12.2015. Podání odvolání žalobce prokazuje printscreenem e-mailového klienta ze dne 30.11.2015 a odeslání doplnění odvolání printscreenem e-mailového klienta ze dne 7.12.2015. Od podání odvolání, tj. ode dne 30.11.2015, začala dle žalobce správnímu orgánu I. stupně běžet 30 denní lhůta k postoupení spisu nadřízenému správnímu orgánu, tedy žalovanému, k vydání rozhodnutí o odvolání. Tato lhůta uplynula dne 30.12.2015. Následně byl pak žalovaný povinen ve lhůtě do 30 dnů vydat rozhodnutí o odvolání v souladu s ust. § 90 odst. 6 správního řádu. Lhůta žalovaného k vydání rozhodnutí o odvolání tedy uplynula dle tvrzení žalobce dne 29.1.2016. Žalovaný však do dne podání žaloby o podaném odvolání nerozhodl, tudíž žalobce tvrdí, že je nečinný. Žalobce předložil kopii textu odvolání, které bylo podáno elektronicky dne 30.11.2015, v 16:58 hodin z elektronické adresy M.J., ... (printscreen e-mailového klienta), jako zmocnitel je zde uveden F.M., tedy žalobce. Odvolání bylo adresováno e-podatelně Hlinsko. Žalobce předložil tuto kopii ve velmi malém, nikoliv standardním rozlišení, stejně tak jako kopii elektronického podání se zaručeným elektronickým podpisem, které bylo odesláno na elektronickou podatelnu Hlinsko dne 7.12.2015 v 16:20 hodin rovněž z elektronické adresy M.J., ...

Ohledně posouzení nečinnosti žalovaného jako odvolacího správního orgánu odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.11.2015, č.j. 2As 198/2015-20, (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Žalobce dovozuje včasnost žaloby ve smyslu ust. § 80 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobu lze podat nejpozději do 1 roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí, neboť lhůta dle něj uběhla dne 29.1.2016, zatímco žaloba byla podána dne 19.9.2016. Žalobce rovněž předkládá tezi o tom, že lhůta pro vydání rozhodnutí dosud nepočala běžet, když podle ust. § 90 odst. 6 správního řádu začíná tato lhůta odvolacímu správnímu orgánu běžet teprve dnem předání spisu, ten mu však předán nebyl. Dále ve vztahu k přípustnosti žaloby žalobce uvedl, že využil prostředků právní ochrany proti nečinnosti správního orgánu, když podal dne 23.6.2016 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu k nadřízenému orgánu žalovaného, tj. k Ministerstvu dopravy ČR, což doložil printscreenem e-mailového klienta, ministerstvo se však dosud k žádosti žalobce nevyjádřilo.

Žalobce navrhl ve smyslu ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. vydání rozsudku, kterým by krajský soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko, č.j. HL-22206/2015/ODP ze dne 6.11.2015 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, přičemž uplatnil právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný zastává názor, že nemohl vydat ve věci rozhodnutí o odvolání ve lhůtě podle ust. § 90 odst. 6 správního řádu, neboť mu nebylo žádné odvolání ve věci postoupeno. Po vyžádání spisového materiálu od správního orgánu I. stupně bylo naopak zjištěno, že zástupce žalobce M.J. dne 30.11.2015 prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu podal odvolání do rozhodnutí o přestupku, avšak toto podání nebylo ve lhůtě do 5 dnů podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno a rozhodnutí tak nabylo právní moci, neboť k podání odvolání bez zaručeného elektronického podpisu správní orgán I. stupně v souladu se zákonem nepřihlížel. Žalovaný zdůraznil, že tvrzení žalobce o potvrzení odvolání, které bylo doloženo pouze tzv. printscreenem e-mailového klienta ze dne 7.12.2015 neprokazuje jeho skutečné doručení na e-podatelnu správního orgánu I. stupně, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2015, č.j. 8As 6/2015-37. Městský úřad Hlinsko jako správní orgán I. stupně doložil výpis z elektronických podání doručených v období od 30.11.2015 do 8.12.2015, dle kterého nebylo tvrzené podání ze dne 7.12.2015 Městskému

úřadu Hlinsko doručeno, čímž je dle žalovaného prokázáno, že Městský úřad Hlinsko jako správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem, když pro nepotvrzení podaného odvolání vyznačil na rozhodnutí o přestupku nabytí právní moci.

S ohledem na uvedené označil žalovaný žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí, práva na náhradu nákladů řízení se vzdal.

Posouzení věci krajským soudem:

V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu rozhoduje krajský soud rozsudkem podle skutkového stavu k datu vyhlášení rozsudku, jak vyplývá z ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. Aby se mohl soud zabývat meritorně důvodností žaloby na nečinnost správního orgánu, musí být splněny předpoklady projednatelnosti žaloby podle § 79 a § 80 s.ř.s. Na tomto místě je vhodné uvést právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.11.2015, č.j. 2As 198/2015-20 (bod 27): „*V odvolacím řízení je to právě odvolací správní orgán, kdo je procesně odpovědný za bez průtahový průběh odvolacího řízení. Účastník řízení, který má za to, že se v odvolacím řízení projevují průtahy, proto musí svou snahu o nápravu směřovat především vůči odvolacímu orgánu. To jistě nevylučuje, aby se nad tento rámec z důvodů praktických (urychlení vyřízení věci a její řešení bez zbytečných formalit a prostojů) snažil o nápravu i přímo u prvostupňového orgánu. Pro úspěch případné navazující soudní ochrany účastníka řízení je nicméně klíčové, aby se tento obrátil postupem podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu na odvolací správní orgán. Je na odvolacím správním orgánu, aby si na základě žádosti účastníka opatřil u prvostupňového orgánu potřebné informace o dosavadním průběhu odvolacího řízení a zjednal nápravu, bude-li to namístě. Pokud opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, jež inicioval účastník řízení, nebude úspěšné, může se účastník domáhat vydání rozhodnutí o odvolání žalobou na ochranu proti nečinnosti, již směřuje proti odvolacímu správnímu orgánu. Soud na základě takovéto žaloby zjistí, zda je odvolací správní orgán nezákonně nečinný, přičemž nezákonnou nečinností je nutno rozumět i postup prvostupňového správního orgánu v rámci odvolacího řízení, který je v rozporu s příslušnými ustanoveními o časových dimenzích odvolacího řízení, přesněji té jeho fáze, jež probíhá před prvostupňovým správním orgánem (postup podle § 87 či podle § 88 odst. 2 a především předání spisu odvolacímu správnímu orgánu ve lhůtě podle § 88 odst. 1 správního řádu). Nečinnost prvostupňového správního orgánu je v tomto smyslu plně přičitatelná odvolacímu správnímu orgánu, neboť je to v posledku odvolací orgán, který je jednak hlavním aktérem řízení o odvolání, jednak je zpravidla tím, kdo má nástroje k odstranění nečinnosti správního orgánu prvního stupně (§ 80 správního řádu). Je věcí veřejné správy jako celku, aby navenek vůči účastníkům řízení vystupovala jednotně a zákonným způsobem a aby její jednotlivé články postupovaly v patřičné vzájemné koordinaci a bez průtahů.*“

Z uvedeného právního názoru Nejvyššího správního soudu je tak zjevné, že pokud žalobce tvrdí nečinnost žalovaného, resp. přičítá mu nečinnost, spočívající v tom, že správní orgán I. stupně dosud nepředložil správní spis k rozhodnutí o odvolání, pak je taková jeho žaloba ve smyslu ust. § 79 odst. 2 s.ř.s. přípustná, neboť je to žalovaný, kdo měl podle žalobního tvrzení vydat rozhodnutí odvolání. Žalobce v dané věci tvrdil, že řádně podal odvolání, když doplnil odvolání podané prostým e-mailem podáním učiněným elektronickou cestou se zaručeným elektronickým podpisem prostřednictvím svého zmocněnce M.J. dne 7.12.2015, přičemž splnil podmínku využití prostředků ochrany proti nečinnosti správního orgánu podle procesního právního předpisu (správní řád), když doložil uplatnění žádosti o opatření proti nečinnosti, která byla podána u Ministerstva dopravy ČR. Krajský soud na

základě uvedených tvrzení a na základě předložených listin k žalobě proto uzavřel, že žalobce splnil podmínky projednatelnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Ve věci bylo nařízeno ústní jednání krajského soudu, které se konalo dne 24.5.2017. Jako důkaz byl sdělen obsah kopie e-mailového podaného odvolání ze dne 7.12.2015, které bylo adresováno na e-podatelnu správního orgánu I. stupně ve věci odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. K této listině krajský soud opakuje, že byla předložena ve velmi malém rozlišení, ačkoliv žalobce neuvedl, co mu bránilo předložit ji ve standardním rozlišení, když se jednalo o kopii jím odesílaného, resp. jeho zmocněncem odesílaného podání. K tomuto je třeba ještě uvést, že jiným způsobem než právě přiložením tohoto printscreenu e-mailového klienta a kopií textu odvolání nebyla tvrzená okolnost, že žalobce takto svoje odvolání doplnil, prokázána.

Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že v něm je zařazena listina vytištěná z www.hlinsko.cz/mestsky-urad/podatelna, která obsahuje text s názvem „Podatelna“, v němž je přímo stanoveno, že pokud je podatelna schopna z dokumentu v digitální podobě, včetně datové zprávy, v níž je dokument obsažen, zjistit adresu elektronické pošty odesílatele, potvrdí odesílateli, že dokument byl doručen a že splňuje podmínky stanovené vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů a spisovým řádem Městského úřadu Hlinsko. Součástí zprávy o doručení je datum a čas, kdy byl dokument v digitální podobě doručen, identifikátor dokumentu přidělený elektronickou podatelnou, uznávaný elektronický podpis pověřeného zaměstnance centrální podatelny. Dále je zde uvedeno, že pokud podatelna zjistí, že doručený dokument v digitální podobě, včetně datové zprávy, v níž je dokument obsažen, je neúplný, nelze jej zobrazit uživatelsky vnímatelným způsobem, obsahuje škodlivý kód, případně chybný datový formát nebo není uložen na přípustném přenosném technickém nosiči dat a z doručeného dokumentu v digitální podobě je možné zjistit elektronickou adresu odesílatele, podatelna neprodleně na tuto adresu odešle vyrozumění o zjištění škodlivého kódu, zjištěného chybného formátu apod. Nepodaří-li se vadu odstranit, případně podatelna není schopna určit odesílatele, úřad dokument dále nezpracovává. Dále je zde uvedena kontaktní adresa a telefonní číslo pro kontaktování pracovníka podatelny Městského úřadu Hlinsko. Z uvedeného textu je tedy zřejmé, že elektronická podatelna správního orgánu I. stupně provádí kontrolu náležitostí dokumentů v digitální podobě a v případě, že z dokumentu je seznatelný jeho adresát, tak s výjimkou datových zpráv potvrdí odesílateli, že dokument byl doručen a že splňuje podmínky stanovené vyhláškou č. 259/2002 Sb. o podrobnostech výkonu spisové služby a Spisovým řádem Městského úřadu Hlinsko. Ve vztahu k datovým schránkám lze doplnit, že doručení se nepotvrzuje, neboť údaje o doručení generuje informační systém, ze kterého je lze získat. Tento text byl umístěn na shora citované elektronické adrese správního orgánu I. stupně, čili žalobce, resp. zmocněnec žalobce se mohl s tímto textem seznámit a mohlo mu být zřejmé, že bude-li jeho tvrzené doplnění odvolání řádně do elektronické podatelny správního orgánu I. stupně doručeno, pak mu bude rovněž potvrzeno. V opačném případě, tedy pokud by se nepodařilo doručení tvrzeného odvolání se zaručeným elektronickým podpisem, měl žalobce k dispozici uvedené kontakty, a to jak elektronickou adresu, tak rovněž telefonní kontakty pro vznesení dotazů týkajících se provozu podatelny, tudíž i týkajících se toho, zda bylo či nebylo doručeno případné konkrétní podání. Avšak i bez ohledu na uvedenou instrukci bylo na žalobci, aby si ověřil, zda k doručení potvrzení odvolání ze dne 7.12.2015 na e-podatelnu správního orgánu I. stupně skutečně došlo.

Žalobce přitom netvrdil, že by mu potvrzení o doručení doplnění odvolání ze dne 7.12.2015 bylo doručeno či že by nějakým způsobem ověřoval, zda bylo potvrzení jeho odvolání e-podatelně doručeno. Krajský soud přitom nemá za prokázané doručení tohoto podání ze dne 7.12.2015 předloženým printscreenem e-mailového klienta, neboť ten prokazuje pouze jeho odeslání, nikoliv jeho doručení e-podatelně správního orgánu I. stupně. Nadto je takový printscreen napodobitelný, aniž by k jeho vytvoření bylo nezbytné zprávu odeslat. Tento právní závěr krajského soudu se opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2015, č.j. 8As 6/2015-37, kde Nejvyšší správní soud (v bodě 14) uvedl: „*Co se týče prokázání odeslání písemnosti prostřednictvím emailu, Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení čj. 8 Afs 82/2006 – 68, že „výtisk emailové hlášanky“ není nenapodobitelný, a „v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání“ (obdobně rozsudek čj. 8 Afs 55/2008–70). Stejný závěr je platný ve vztahu k printscreenu obrazovky elektronické podatelny (či jiného emailového klienta), protože i zde je v případě vzniku pochybností možné uvažovat o falsifikaci snímku obrazovky. Jediným zaručeným způsobem prokázání odeslání emailu by byl znalecký posudek počítače, z něž měl být email odeslán (srov. opět usnesení čj. 8 Afs 82/2006 – 68 a rozsudek čj. 8 Afs 55/2008 – 70). Ve věci, v níž kasační soud rozhodl rozsudkem čj. 7 Afs 113/2014 – 33, stěžovatel navrhl prokázat včasnost podání žaloby kopií emailu odeslaného z programu MS Outlook uloženou v elektronické podobě na CD, v případě pochybností výsledkem osoby, která email odeslala, případně nahlédnutím soudu do počítače, z něžž byl email odeslán, a v případě přetrvávajících pochybností provedením znaleckého posudku k danému počítači. V citované věci nebyly navrhované důkazy provedeny, protože nebyly s to prokázat doručení emailu do elektronické podatelny soudu. Uvedenou hierarchii důkazních prostředků (podle jejich důkazní síly) ale lze obecně přijmout pro účely prokázání odeslání emailu.*“

K tomu lze ještě uvést, že podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9.8.2012, č.j. 9As 100/2012-29 lze vycházet z odpovědnosti žalobce za doručení el. zprávy: „*Je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou.*“ (Obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2008, č.j. 8Afs 55/2008-70). Tedy z uvedeného je patrné, že i podle Nejvyššího správního soudu jde zvolený způsob doručování plně k tíži žalobce a bylo na něm, aby si, jak již uvedeno, případné doručení dotazem na elektronickou podatelnu ověřil. Dále lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2015, č.j. 9As 261/2014-44, v němž je jasně deklarována neprůkaznost elektronické komunikace e-mailem: „*Doručování na elektronickou adresu (e-mailem) není průkazné a ze strany veřejné moci garantované (oproti systému datových schránek), proto také procesní předpisy účinnost doručení svazují s aktivním jednáním na straně adresáta v podobě potvrzení doručení ve stanovené lhůtě, opatřené nadto uznávaným elektronickým podpisem adresáta (srov. § 19 odst. 8 správního řádu).*“ Tedy i z posledně uvedeného právního názoru, byť se vztahoval k doručování písemností správního orgánu na adresu účastníka správního řízení, lze dovodit, že platí teze o neprůkaznosti doručování e-mailem na elektronickou adresu oproti garantovanému systému datových schránek. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku ze dne 4.9. 2015, č.j. 8As 6/2015-37 (bod 13) uvedl: „*Dalším znakem emailové komunikace je její zásadní neprůkaznost (srov. výše citovaný rozsudek čj. 9 As 261/2014 - 44).*“ Výslovně zde dále uvedl: „*V případě podání účastníka řízení je rozhodný okamžik dojití podání správnímu orgánu či soudu; proto pro zachování lhůty nestačí, je-li podání odesláno emailem poslední den lhůty (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, čj. 8 Afs 82/2006 – 68, nebo rozsudek čj. 7 Afs 113/2014 – 33). Pokud by účastník doložil odeslání písemnosti printscreenem emailového klienta či obdobnou formou záznamu o odeslání emailu, prokázal by pouze odeslání podání,*

nikoliv zda (a kdy) podání došlo soudu či správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod pochybovat o pravosti důkazu odeslání emailu.“ A dále: „Činí-li účastník úkon vůči správnímu orgánu prostřednictvím emailu, tedy nezaručeným prostředkem komunikace, je na něm, aby zjistil, zda podání skutečně došlo.“

S ohledem na uvedené jednoznačné judikaturní závěry krajský soud zhodnotil, že předloženým printscreenem e-mailového klienta nebylo doručení potvrzujícího odvolání ze dne 7.12.2015 na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně prokázáno. Tento závěr je dále podpořen seznamem elektronicky doručených podání správnímu orgánu I. stupně za období od 30.11.2015 do 9.12.2015, který je obsahem správního spisu. Z tohoto přehledu vyplynulo, že dne 30.11.2015 byla v 17:00:43 hodin přijata elektronická zpráva s poznámkou odvolání M., odesílatel M.J., s poznámkou stavu „odmítnuto“ (Dále ve vztahu k tomuto podání je uvedeno: „podání nepřijato – nesplňuje vyhlášené standardy“. Doručení tohoto elektronického podání bylo odesílateli, tedy zmocněnci žalobce, potvrzeno. Dále z tohoto seznamu vyplývá, že dne 7.12.2015 v 9:16:46 hodin (tedy před tvrzeným odesláním potvrzení odvolání ve věci žalobce, které mělo být odesláno v 16:20 hodin) bylo na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně přijato podání odesílatele M.J., přičemž z poznámky je zjevné, že se jednalo o předložení plné moci ve věci jiného zmocnitele (D.H.), což je prokázáno i průvodkou tohoto elektronického podání. Tedy ani uvedeným seznamem nebylo prokázáno, že by na elektronickou adresu podatelny správního orgánu I. stupně bylo řádně doručeno potvrzení o podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci žalobce.

Pro úplnost je třeba uvést, byť to žalobce žádným způsobem nespороval, že k tomu, aby mohlo být odvolání v souladu se správním řádem předloženo k rozhodnutí žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu, bylo třeba jej řádně doložit v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu, podle kterého je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že je podání do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným v předchozí větě, je možno jej učinit i pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Z uvedeného tedy plyne, že podáním, které lze považovat za úkon směřující vůči správnímu orgánu podle § 37 odst. 1 správního řádu, může být podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu pouze tehdy, je-li toto podání do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první § 37 odst. 4 správního řádu. V opačném případě je třeba věc posoudit tak, jakoby toto podání vůbec nebylo učiněno, přičemž je ještě třeba zdůraznit, že zaručený elektronický podpis není obsahovou náležitostí podáním ve smyslu ust. § 37 odst. 2 správního řádu, tudíž není nezbytné vyzývat účastníka správního řízení k odstranění tohoto nedostatku. Uvedený právní názor je v souladu se závěrem vysloveným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 23.9.2009, č.j. 9As 90/2008-70: „Základním problémem právní jistoty úkonů učiněných prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) je skutečnost, že zprávy takto zaslané postrádají záruku, že byly poslány určitou osobou a že při jejich přenosu nedošlo k jejich pozměnění. Tento problém je řešen prostřednictvím elektronického podpisu, který spočívá v nahrazení klasického podpisu na papíru podpisem elektronického dokumentu, při současném zachování nebo dokonce zvýšení bezpečnosti.“ Nejvyšší správní soud pak v tomto rozsudku doplnil, že: „Správní orgán vždy přihlíží k podáním učiněným zákonem předepsanou formou, podání učiněná jinou formou se stanou v řízení relevantní pouze za předpokladu jejich následného doplnění (do 5 dnů) některou z uvedených kvalifikovaných forem podání.“ Tedy z uvedeného právního

názoru je nepochybné, že správní orgán I. stupně nebyl povinen vyzývat žalobce k odstranění vady podání ve smyslu ust. § 37 odst. 4.

Krajský soud proto po provedeném dokazování a v souladu s obsahem správního spisu dospěl k jednoznačnému závěru, že nebylo prokázáno, že by žalobce podal řádné odvolání, resp. že by odvolání podané elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu kvalifikovaným způsobem, tj. v dané věci tvrzeným elektronickým podáním ze dne 7.12.2015 za použití zaručeného elektronického podpisu, doplnil. Tudíž správní orgán I. stupně nemohl odvolání předložit žalovanému k rozhodnutí o něm, neboť žádné relevantní odvolání ve věci podáno nebylo. Jestliže nebylo ve věci podáno relevantní odvolání podle § 37 odst. 4 správního řádu, pak ani žalovaný nemohl o odvolání ve smyslu ust. § 90 odst. 6 správního řádu rozhodnout, tudíž nebyl nečinný.

Z uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že nečinnost žalovaného nebyla prokázána. Za daného stavu věci tak krajský soud žalobu s ohledem na skutkový stav zjištěný ke dni vydání svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 81 odst. 3 s.ř.s.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů soudního řízení právo a úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 24. května 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová